

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เพื่องานรับใช้ ขยายงานรับใช้ วิธีที่จะได้รับความสำเร็จในงานรับใช้คือการให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า
- คำถาม:** ลูกควรจะพูดด้วยมารยาทแบบใด เพื่อที่จะพิสูจน์คำพูดแห่งอำนาจได้
- คำตอบ:** 1. เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับผู้ใหญ่ จงพูดด้วยท่าทีที่สุภาพไม่ใช่ในรูปแบบที่สนิทสนม นี่ยังเป็นมารยาทด้วยเช่นกัน จงพูดด้วยอำนาจ แต่แน่นอนจงให้ความเคารพ มารยาทเหล่านี้ยังถูกสอนในโรงเรียนด้วย
2. ลูกไม่ควรจะพูดด้วยความหยิ่งยโส จงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอด้วยความซาบซึ้งในความรู้อย่างที่โบหน้าที่สุดชื่นแจ่มใสจะทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย
- เพลง:** อะไรได้เกิดขึ้นกับผู้คนของทุกวันนี้

โอม ซานติ มีการอธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานแล้วว่า ดวงวิญญาณจำนวนมากกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกๆ ที่ดีร้องว่า บาปเพิ่มพูนขึ้นอย่างมาก มนุษย์ไม่บริสุทธิ์เพราะการทาบบาป ผู้คนจดจำท่านและพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้ดวงวิญญาณบาปกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยเถิด นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น จึงต้องมีโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน โลกที่ไร้ตัวตนไม่ใช่โลกที่บริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ โลกที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์นั้นสำหรับมนุษย์ ในโลกยุคเหล็ก พวกเขาไม่บริสุทธิ์และในโลกยุคทอง พวกเขาบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ นักปราชญ์และบัณฑิตสร้างคัมภีร์ขึ้นมาและพวกเขาก็พูดว่า ไวยาสเขียนคัมภีร์เหล่านั้น ชื่อของผู้ที่ได้พูดสิ่งนี้ควรถูกกล่าวถึงด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่า คัมภีร์ถูกสร้างขึ้นเมื่อไหร่ ลูกๆ รู้ว่า ไม่มีคัมภีร์ในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น พ่อทำให้ลูกมีชีวิตอยู่ด้วยความรู้ ลูกอยู่อย่างมีชีวิตด้วยความรู้ถึง 21 ชาติเกิด แต่แล้วมายาก็มาและทำให้ลูกกลายเป็นซากศพ นี่คือโลกของซากศพ ที่เรียกว่าสุสาน(คابرสถาน) เวลานั้นเป็นสุสานอย่างเต็มที่ สถิติปัญญาของทุกคนควรทำงานกับสิ่งนี้ ในสงครามครั้งใหญ่ มันจะกลายเป็นสุสานอย่างเต็มที่ ไม่เป็นเช่นนั้นในสงครามอื่นๆ ในภควิธานเขียนไว้ว่า ลูกทุกคนของมหาสมุทรแห่งความรู้ถูกฝังในสุสาน มายาทำให้ทุกคนนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและเผาพวกเขา ทุกคนถูกฝังไว้ในสุสาน ในคัมภีร์กูรอันของชาวมุสลิมว่ายังกล่าวอ้างไว้ด้วยว่า ทุกคนอยู่ในสุสาน เมื่อเป็นเวลาของการเสาะแสวง อัลลาะห์จะมาปลุกพวกเขา ท่านทำให้สุสานกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) บาบอบอกลูกแล้วว่า ในวัดเบอร์ลาได้เขียนไว้ว่า เฉลลิลูกทำให้กลายเป็นปารีสถาน ดังนั้น แน่แน่นอนว่าท่านทำให้สุสาน (คابرสถาน) กลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น แต่ผู้คนจำนวนมากล้มตาย มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ สภาพของที่นี่ไม่ได้เป็นเหมือนกับที่บรรยายไว้ในเพลง ในสวรรค์ ไม่มีใครสร้างความทุกข์ให้แก่กัน ที่นี่พวกเขาสร้างความทุกข์ให้กันอย่างมากมาย ถึงขนาดที่พวกเขาฆ่ากัน บาบาได้รับข่าว เมื่อบางคนตกหลุมรักกับภรรยาของชายอื่น เขาฆ่าแม่กระทั่งภรรยาของตนด้วยการวางยาพิษเธอ โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง จึงมีเพลงร้องว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาด้วยเถิด ! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้คิดว่า ตนเองเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกบอกพวกเขาว่า พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่พอใจ เวลานั้นลูกรู้ว่า ลูกก็เคยไม่บริสุทธิ์เช่นกัน พ่อกำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์ เวลานั้น ลูกต้องบอกโลกว่า ชีพบาบาทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาสว่างบริสุทธิ์ เวลานั้น ผู้เดียวที่ลูกฉลองวันเกิดให้นั้นท่านได้มาแล้ว แต่เดิมแล้ว เคยมีกฎอยู่ว่า เมื่อสิ่งประดิษฐ์ใหม่ถูกสร้างขึ้นมา เขาจะถวายให้แก่พระราชาก่อน พระราชาเคยรับสิ่งนั้นด้วยมือของท่าน เวลานั้น ไม่มีพระราชาราชแสดงสิ่งประดิษฐ์นี้แก่ทุกคน ลูกควรที่จะรวมตัวกันเพื่อลงมติ ให้ผู้คนจำนวนนับพันลงชื่อในคำร้องและมอบคำร้องนั้นให้กับรัฐบาล เพื่อที่จะเผยแพร่สิ่งประดิษฐ์สู่สาธารณชน จงแสดงสิ่งนั้นให้กับผู้มีอำนาจสูงสุด แล้วผู้มีอำนาจก็จะจัดเตรียมการ ดังนั้น ลูกจึงควรทำเช่นเดียวกันด้วย จงอธิบายเกี่ยวกับผู้ที่วันเกิดของเขากำลังจะมาถึง หากลูกอธิบายในวันที่เป็นเทศกาลของบางคน ทุกคนก็จะเข้าใจและพูดว่า สิ่งนั้นดูเหมือนจะถูกต้องจริงๆ พ่อได้มาเมื่อห้าพันปีที่แล้ว บารัตซึ่งเคยสูงสุดเหนือสิ่งใดเป็นนกกกระจอกทองคำมีค่าแค่เพียงเปลือกหอยอย่างสิ้นเชิง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ทำให้บารัตกลายเป็นเพชร ท่านกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ ผ่านบราห์มา ลูกอธิบายได้ว่า จริงๆ แล้ว มนุษย์ทุกคนคือบราห์มา กุมาร และกุมารี นี่คือนามสกุล ศาสนาบราห์มินถูกสร้างผ่านบราห์มา จากนั้น ต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ก็ประกอบด้วยเทพนักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกอธิบายเทศกาลเหล่านี้ได้อย่างดีมาก ๆ ดีพมาลา(เทศกาลของลูกประจำแห่งแสง) ใกล้เข้ามาแล้ว ลูกรู้ว่า เวลานั้น มีความมิดมิดในทุกบ้าน เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้น ความมิดของความไม่รู้ก็ถูกขับไล่ออกไป มี

ความมืดอย่างที่สุดโดยแท้จริง ดวงวิญญาณไม่รู้จักพ่อของตน แสงของทุกคนถูกจุดขึ้นมาด้วยการรู้จักพ่อ ท่านยังเป็นเปลวไฟด้วยเช่นกัน ลูกอธิบายได้อย่างดีมากในเทศกาลหลักๆเช่นนั้น ลูกยังอธิบายให้กับรัฐบาลได้อีกด้วย เวลานี้ ลูกจะต้องก้าวหน้าต่อไปเป็นพิเศษ จงให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า ผู้ชายไม่ควรรู้สึกอายในเรื่องนี้ พ่ออธิบายวิธีที่จะปลุกผู้อื่นให้แก่ลูกๆ จงรวมตัวกันเพื่อลงนามในคำร้องแล้วอธิบายว่า จริงๆแล้ว แต่ละคนเป็นลูกของข้า ไม่ใช่ว่าทุกคนคือข้า พ่อคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้สร้าง ผู้เดียวที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ควรเขียนลงในบันทึกข้อความ แสดงสิ่งนั้นให้กับคนหลักผู้ที่อาวุโส ลูกปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้นมา แต่พวกเขาเชื่อว่า มนุษย์จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการลงอาบในแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตาม แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวที่ไร้ตัวตนเท่านั้น ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ประพรมความรู้ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นความมกมาย เวลานี้ ลูกๆได้รับอำนาจ ในคัมภีร์เขียนไว้ว่า กุมาริถูกทำให้ยิงธนู ลูกๆ ที่ดีมากทำงานนี้ได้ พวกเขาให้คำบรรยายได้ ในกองทัพมีความต่างลำดับกัน มารยาทมีความจำเป็นสำหรับการสนทนา เมื่อพูดกับผู้อาวุโส เราควรพูดด้วยรูปแบบที่สุภาพเสมอ (อาพ อาพ=ท่าน ท่าน) อย่างไรก็ตาม แทนที่จะให้ความเคารพ แต่ลูกๆที่ได้รับการศึกษากลับใช้คำพูดที่แสดงความสนิทสนมคุ้นเคย (ตุ ตุ = เธอ เธอ) มารยาทถูกซึมซับด้วยสติปัญญา แม้แต่ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ครูก็ยังดีด้วยเช่นกันที่พวกเขาให้การศึกษแก่ลูกๆ และทำให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับสถานภาพ อุปนิสัยของบางคนยังถูกบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ ผู้คนไม่มีอุปนิสัยมากถึงเพียงนั้น โลกสปรกอย่างสิ้นเชิง ลูกได้ยินจากเพลงว่า สภาพได้กลายเป็นเช่นไร ลูกรู้ว่า ไม่มีประเทศอื่นใดเป็นเหมือนกับที่บาร์ตเคยเป็น บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ชันยาสชี้พูดว่า ทั้งหมดนี้เป็นจินตนาการของลูก พวกเขารู้ะไรเกี่ยวกับสวรรค์ ไซ ผู้ที่มีความสุขอย่างยิ่งเมื่อได้เห็นสิ่งนี้จะปรากฏตัวขึ้นมา รูปร่างเหล่านี้ดีมาก พวกเขาสร้างรูปปั้นที่ใหญ่โตของพันดาสจริงๆแล้ว พันดาสไม่ได้ใหญ่โตเช่นนั้น พวกเขาสร้างราวันสูงถึง 100 ฟุต พวกเขาเพิ่มขนาดของราวันอยู่เรื่อยๆในแต่ละวัน ยุคของราวันกลายเป็นยุคเก่าในเวลานี้ เวลานี้ ราวันมีอายุ 2,500 ปี ลูกอธิบายได้อย่างดีมากในวันดาเซราว่า นี่คือการอาณาจักรของราวันที่เป็นโลกของปีศาจ บางคนตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ว่า นี่คือโลกแห่งปีศาจ หากผู้คนถามลูกว่า เหตุใดจึงเรียกสิ่งนี้ว่าอาณาจักรของปีศาจ จงบอกพวกเขาว่า ผู้นั้นผู้นี้พูดไว้ในหนังสือพิมพ์ว่า นี่เป็นอาณาจักรของราวันเมื่อพ่อมา ท่านพูดว่า นี่เป็นโลกแห่งปีศาจ อาณาจักรเทพอยู่ในยุคทอง ลูกควรจะรวมตัวและปรึกษาหารือกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกชัดเจน เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นยังถูกเขียนไว้บนกระดานข้างนอกอีกด้วย ในโรงเรียน ไม่มีเรื่องของความมกมาย ในชุมนุมทางจิตวิญญาณทุกแห่ง พวกเขาฟังพระเวทด้วยความมกมาย สิ่งเหล่านั้นไร้ความหมาย เวลานี้ พ่อพูดว่า โอ ผู้คนของบาร์ต ลูกเคยศึกษาพระเวทและอุปนิษัตที่ใหญ่โตมาทั้งหมดนั้นมานานเพียงไรแล้ว ลูกจะไม่พูดว่า ลูกทำสิ่งนั้นมาตั้งแต่ยุคทอง ที่นั่นไม่มีร่องรอยของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเรียกว่าเป็นลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา ครึ่งวงจรเป็นกลางคืนของบราห์มา นั่นหมายถึงเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น แนนอนว่าพระเจ้ามา เพราะเหตุนี้เอง จึงมีการฉลองชีพขันธ์แล้วผู้เดียวที่ไร้ตัวตนจะมาได้อย่างไรอีกเล่า แนนอนว่าท่านได้รับการคำจุนจากร่างกาย ลูกรู้ว่า พ่อได้รับการคำจุนจากร่างของบราห์มา ท่านจะต้องมาในบาร์ต พ่อเกิดในบาร์ต บราห์มาก็ยังเกิดในบาร์ตด้วยเช่นกัน บาบอธิบายภาพลักษณะของรูปแบบที่หลากหลายให้แก่ลูกๆแล้ว ศาสนาบราห์มินคือจุก เวลานี้ลูกปรากฏตัวในทางปฏิบัติ ชีพบาบาผู้ที่ไร้ตัวตนอยู่เหนือเราบราห์มิน จากนั้น ลูกต้องแสดงให้เห็นร่างของบราห์มา ผู้นี้คือสรัสวตี แล้วก็ต้องมีสกุลของบราห์มิน สกุลเทพ สกุลนักรบ ฯลฯ พวกเขาใช้ชาติเกิดมากมายถึงเพียงนี้ ลูกแสดงให้เห็นสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนและถูกต้องแม่นยำมาก กลางคืนของบราห์มา กลางคืนของสรัสวตีและกลางคืนของราชวงศ์บราห์มา ในเวลากลางวัน บราห์มินทั้งหลายกลายเป็นเทพ ลูกได้รับประเด็นมากมายที่ต้องซึมซับ ไม่ควรเป็นว่าลูกฟังผู้ช่วยทะเลหุขว แล้วทุกสิ่งก็จบลง เหมือนกับที่ผู้คนฟังเรื่องราวต่างๆเมื่อเข้าไปสู่ชุมนุมทางจิตวิญญาณจากนั้นก็กลับไป ที่นี้ลูกได้รับผลโดยทันที ลูกรู้ว่า ด้วยการศึกษานี้ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดที่นั่น พ่ออธิบายอย่างมากมายแต่แทบจะไม่มีใครปรากฏขึ้นมา แม้กระนั้นบางคนก็กลายเป็นคนทรยศ ลูกควรจะอธิบายว่า นี่คือนามรบ มายาทรงพลังอย่างยิ่ง บางคนสอບดก นี่ยังเป็นเกมในละครด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะชนะ ลูกรู้ว่า ลูกเคยฟ่ายแพ้มายา ราวัน นี่คือนามรบของชัยชนะและการฟ่ายแพ้ ผู้ที่ฟ่ายแพ้มายาจะฟ่ายแพ้ทุกสิ่ง ลูกรู้ว่า ลูกกำลังจะมาเป็นนายของโลกเพราะบาบา ลูกควรจะมีคามซาบซึ้งน่อย่างถาวร เหตุใดความซาบซึ้งนี้จึงขาดไป ลูกกำลังศึกษากับพ่อผู้ที่เป็นผู้สร้างโลก ลูกจะเป็นนารายณ์จากที่เป็นผู้ชายธรรมดา และเป็นลักษมีจากที่เป็นผู้หญิงธรรมดา นักเรียนไม่เคยลืมการศึกษาของตนหรือครูของตน แล้วเหตุใด ที่นี้ลูกจึงลืมท่านด้วยแล้ว เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกก็ลืมท่านอย่างสิ้นเชิง ที่นี้ลูกมีศรัทธาที่ดีมากในสติปัญญา ลูกเข็ดน้ำตาอย่างมากมาย แล้วเมื่อลูกกลับบ้านไป ลูกก็ไม่เขียนแม้แต่จดหมาย! แม้แต่ลูกๆที่รักพิเศษผู้ที่มาเป็นผู้นำทางก็ยังลืมทุกสิ่ง อย่างน้อย ลูกควรเขียนข่าวงานรับใช้ว่า บาบา ลูกหมกมุ่นอยู่กับงานรับใช้ของท่าน ไม่เช่นนั้นแล้ว บาบาจะเข้าใจว่า มายาฝังลูกไว้ในสุสานแล้ว สติปัญญายังพูดอีกด้วยว่า บาบาเช่นนั้นผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลกควรได้รับการจดจำอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ลูกก็ไม่ได้จดจำท่านแม้แต่เดือนละครึ่ง พวกเราไม่ได้เขียนจดหมายถึง

ท่าน มายาทำให้พวกเขาบางคนเป็นชาศพอย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่เขียนจดหมายขณะยังมีชีวิต ดังนั้น จึงไม่มีเรื่องของการเขียนจดหมายเมื่อพวกเขาได้ตายไปแล้ว บาบาจะตอบจดหมายของลูกเมื่อลูกเขียนมาก่อน ผู้ที่จดจำบาบาคือผู้ที่กลับมาคาร์มาทิตและมีฟลานามัยดีเสมอ แน่หนอนว่าลูกควรจดจำมรดกของบาบา ลูกควรมีความซาบซึ้งที่ถาวรด้วย เวลานี้ลูกทำให้ปากของตนอ่อนหวานด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่า ลูกกำลังได้รับเนยแห่งอาณาจักรโลก พวกเขาแสดงให้เห็นว่า กฤษณะมีเนยอยู่ในปาก นั่นคืออาณาจักรของโลก มีระดับที่แตกต่างกันของสถานภาพของผู้เป็นนาย ลูกทำสิ่งใดมากเพียงไร ลูกจะได้รับมากตามนั้น ลูกรู้ว่า บาบากำลังสอนลูก ท่านคือพ่อสูงสุด ดังนั้น แน่หนอนว่าลูกจะได้รับมรดกจากพ่อแม่และพ่อเป็นที่ต้องการ เพราะเท่านั้นเองที่ลูกๆจะถือกำเนิดได้และได้รับมรดก มีคำกล่าวว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน ด้วยการสอนราชาโยคะที่ง่ายด้ายให้แก่เรา เราจึงกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกควรอธิบายว่า จริงๆแล้วมีสามกองทัพ ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างได้ถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีความรักต่อพระเจ้าได้กลายเป็นนายของสวรรค์ นี่เป็นหน้าที่ของเราที่จะบอกกับรัฐบาล ลูกให้เจ้าหน้าที่คนสำคัญทั้งหลายที่มาพบลูกได้ลงนามแล้วพวกเขาจะมีความสุข ลูกกำลังทำงานที่ดีมาก จงทำความเพียรพยายาม! บางคนต้องการเวลาสำหรับสิ่งนี้ด้วยเพื่อที่ว่าลูกจะดูแลทุกสิ่งได้ มีวิธีการมากมายที่จะเพิ่มพูนงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกๆก็พัฒนาความหยิ่งยโส และจะเกิดความเสียหายมากมายเมื่อพวกเขาสนิทสนมกัน ใบหน้าของลูกควรสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอด้วยความซาบซึ้งในความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิต พุดนัมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำความเพียรพยายามขณะมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้า จงซึมซับมารยาทที่สูงส่ง อย่าฟังหูซ้ายทะลุหูขวา

2. พ่อ ผู้สร้างโลก กำลังสอนเราและเราเป็นนักเรียนของท่าน จงรักษาความซาบซึ้งนี้ไว้ จงสร้างวิธีการต่างๆเพื่อทำงานรับใช้และอยู่อยู่กับสิ่งนั้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองมีความสุขขณะอยู่ในโลกแห่งความทุกข์ด้วยการรู้ว่า มีพ่อ มหาสมุทรแห่งความสุข จงรักษาสัญญะของการมีพ่อ มหาสมุทรแห่งความสุขไว้อยู่เสมอ แล้วลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองมีความสุข ไม่ว่าจะมีอิทธิพลของความทุกข์และความไม่สงบในโลกนี้มากมายเพียงไร ลูกก็มีความรักและละวางและอยู่กับมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้น ลูกจึงมีความสุขอยู่เสมอและเป็นผู้ที่กว้างไกลอยู่ในซึ่งซ้ำแห่งความสุขอยู่เสมอ ลูกผู้ที่เป็นนายของมหาสมุทรแห่งความสุขจะไม่อาจมีแม้แต่ความคิดของความทุกข์ เพราะพวกเขาได้ก้าวออกมาจากโลกแห่งความทุกข์และเข้าไปสู่ยุคบรรจบพบกันแล้ว เชือกทั้งหมดขาดแล้ว ดังนั้น จงเคลื่อนไหวไปในคลื่นของมหาสมุทรแห่งความสุขอย่างต่อเนื่อง

คติพจน์: การทำให้จิตใจและสติปัญญามั่นคงอยู่ในสภาพที่ทรงพลังคือการเป็นผู้ที่อยู่ในสันโดษ

*** โอม ขานติ ***